

Geachte heer Schotman, Directeur van de Nederlandse Aardoliemaatschappij (NAM),

Terecht stelde u onlangs dat u Sinterklaas niet bent. Tot mijn 11^e jaar ben ik blijven geloven in de Sint. Ik was dan ook een naïef kind. Vragen ging ik uit de weg, om de magie zo lang mogelijk te rekken. In Sinterklaas geloof ik niet meer, maar sprookjes kunnen me nog altijd bekoren. Ik hoop dat het sprookje van ‘RoodkaMpje waar ga je henen’ (een zeer eigentijds sprookje, vindt u ook niet, mijnheer Schotman?) een goede afloop mag krijgen.

Inmiddels ben ik een doorgewinterde bevingsgedupeerde, die ook niet meer gelooft in goedertierenheid. De zak van Sinterklaas wordt voor tweederde gevuld door de minister van EZ, en voor een derde door uw bedrijf. De NAM brengt deze bijdrage ten laste van het bedrijfsresultaat. Ondertussen pompt u vlijtig gas op.

Verder is het voor mij geen raadsel hoe “onze” Sinterklaas alles over mij kan weten. De NAM heeft 20 communicatiemedewerkers, en de minister heeft de AIVD. Bovendien heb ik mijn hele hebben en houden moeten invullen voor mijn schademeldingen, informatie die u driftig deelt met CVW en andere belanghebbenden in binnen- en buitenland.

U weet dus bijvoorbeeld ook dat mijn huis dateert van 1880. Het staat op de nominatie om gesloopt te worden, want uw bedrijf stelt dat huizen van vóór 1920 niet versterkt kunnen worden. U weet ook mijn postcode. Vul die in op

<http://bevinggevoeld.nl/gasbevingen/content/adresdata.php>,

en u zult zien dat er in een straal van 5 km rondom mijn huis 223 bevingen zijn geweest. 84 bevingen hadden een magnitude groter dan 2, en 10 een magnitude groter dan 3.

Dus problemen heb ik in overvloed.

Uw kermisattractie heeft er bijvoorbeeld voor gezorgd dat het riool is verzakt. U noemt dat zettingsschade en die wordt niet vergoed. Ik probeer het riool te gebruiken waarvoor het is, maar krijg regelmatig de boel weer terug. Ik zal u de onsmakelijke details onthouden. De muren van mijn huis zijn van kalkzandsteen, en niet te repareren. Er ontstaan steeds opnieuw scheuren. Met de moed der wanhoop heb ik nu “scheurkunst” in huis. Een paar mooie etsen bedekken de scheuren nu met de mantel der liefde.

Nu komen we ergens, meneer Schotman. Hoop en vertrouwen op een goede afloop zijn schone zaken. Hoe dit alles nu een vervolg?

Dirk Halma